

EN ERIKSVISA.

Vem gungar så vit under svartan strand,
Låt åran vila, låt seglet slå.
Så späd kring barmen, så smal om hand?
Kung Svårmad, hören I till mig så.

Vem vinkar så vit under stranden!
Vem räcker mig silverne handen?

På smala fingret en gullring röd —
Säg, är det min kärlek som flyter död?

I döden blott kan av rött bli vitt —
Säg, är det min ros i lilja bytt?

Säg, är det min lilja, säg, var det min ros,
Min brustna vilja, min håg därhos?

Kung Svårmad, hören I så till mig:
I skäden blott månen som speglar sig!

Kung Svårmad, hören I så mig till
Och Er kan jag locka varthän jag vill!

Må svanorna sjunga på dunkel våg.
Låt åran vila, låt seglet slå.
Må fiskarna stumma bland stjärnor gå.
Kung Svårmad, hören I till mig så.

Gunnar Ekelöf.

